

Nr 258.

Av herr Svensson i Vä m. fl., om utredning angående tjurarnas avhorning.

I tidningarna lämnas ständigt återkommande meddelanden om tjurar, som antingen stängt ihjäl eller misshandlat sina skötare. Härvid gå stora värden till spillo, främst i människoliv, men också därigenom att dyrbara avelstjurar måste slaktas ned. Det framstår därför som en angelägen uppgift att i görligaste mån söka begränsa antalet olyckor. Utsikterna härför äro dess bättre goda, då tjurarna förhållandevis lätt kunna göras hornlösa. Hornännena kunna nämligen genom en mycket enkel åtgärd borttagas på tjurkalvarna.

Möjligheten att göra skötseln av tjurarna mindre riskabel har stor betydelse även för tjurföreningarna. Dessa kämpa nu med svårigheter att anskaffa fodervärdar och skötare på grund av de risker dessa löpa.

För att komma till rätta med denna fråga synes det vara nödvändigt att utfärda föreskrifter om tjurarnas avhorning. I samband härmed bör stadgas att alla tjurar, som äro födda efter ett visst datum, förslagsvis efter den 1 januari 1948, skola avhornas för att de skola kunna stambokföras eller godkännas. I stället för de märken, som inbrännas i hornen, kan exempelvis en plomb sättas i tjurens öra på samma sätt som då man plomberar djur för att visa att de äro fria från tuberkulos. Denna plomb kan märkas med de siffror eller bokstäver, som äro behövliga för tjurens inregistrering. Det kan vara lämpligt att uppdraga åt kontroll-assistenterna, som redan nu verkställa öronmärkningen, att avhorna tjurkalvarna.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning angående tjurarnas avhorning.

Stockholm den 23 januari 1947.

Gustaf Svensson
i Vä.

J. W. Pettersson
i Norregård.

David Bomar
i Stavsund.

E. Pettersson,
Ersbacken.

Sven J. Vigelsbo.

Hj. R. Nilson
i Spånstad.